

Ο νόμος του αιτίου και αποτελέσματος

Συνεπώς, για να αποκτήσει συνείδηση της ζωής και του εαυτού του και για να αναπτύξει την ελευθερία της βουλήσεως του, είναι απαραίτητο να τεθεί, **αρχικά τουλάχιστον, κάτω από συνθήκες ή που θα το διεγείρουν ή που θα το αναγκάσουν να δράσει σύμφωνα με τις προσωπικές επιθυμίες και την κρίση του**

Αυτό σημαίνει ότι ο Δημιουργός, εκτός από τα ανθρώπινα όντα, θα πρέπει να δημιουργήσει και ένα "εκπαιδευτικό" περιβάλλον που να πληροί αυτές τις προϋποθέσεις με τον ουσιαστικότερο δυνατό τρόπο. Δηλαδή, **το περιβάλλον αυτό θα πρέπει να ανταποκρίνεται στις ενέργειες του ανθρώπου με τέτοιο τρόπο ώστε να του δημιουργεί όλο και περισσότερη επίγνωση του τι είναι καλό και ωφέλιμο και από την άλλη, τι είναι καταστροφικό για τη ύπαρξή του.**

Για να μπορεί να γίνει αυτό, είναι απαραίτητο, ο Θεός, ως Δημιουργός, να επιβάλλει σε όλο το φάσμα της δημιουργίας ένα παράγοντα που να καθορίζει την έκβαση κάθε ενέργειας, χωρίς να προδιαγράφει όμως αν μια ενέργεια θα συμβεί ή όχι!

Ας πάρουμε ένα παράδειγμα από την φυσιολογία της ζωής.

Π.χ. αν φυτέψουμε τον σπόρο ενός μήλου υπό τις κατάλληλες γεωφυσικές συνθήκες και τον φροντίσουμε με τον τρόπο που αντιστοιχεί στη φύση του, είναι σίγουρο ότι, με τη πάροδο του προδιαγεγραμμένου χρόνου, θα φυτρώσει και τελικά θα αναπτυχθεί σε μια φυσιολογική μηλιά.

Αυτό το πράγμα δεν θα μπορούσε να συμβεί αν δεν επενεργούσε κάποιο είδος καθοριστικής νομοτέλειας που ορίζει την πορεία που θα διαγράψει και το τελικό αποτέλεσμα που θα προκύψει από την σπορά και κάθε επιμέρους ενέργεια που θα γίνει κατά την ανάπτυξη του φυτού.

- από το σπόρο της μηλιάς δεν είναι δυνατόν να βλαστήσει τίποτε διαφορετικό παρά μόνον μια μηλιά.
 - ποιες υφής πρέπει να είναι το έδαφος στο οποίο πρέπει να φυτευτεί ώστε να μπορεί να ευδοκιμήσει.
 - ποιες κλιματολογικές συνθήκες επιτρέπουν την ανάπτυξη και την καρποφορία της και ποιες όχι.
 - ποια ακριβώς είναι η απαιτούμενη φροντίδα που χρειάζεται και σε ποιες ημερολογιακές συνθήκες θα πρέπει να εφαρμοστεί.
-
- ποιες είναι οι ενέργειες που θα πρέπει να γίνουν από τα στοιχεία της φύσης ώστε ο σπόρος που φυτεύτηκε να φυτρώσει, να αναπτύξει το ριζικό του σύστημα, να υψώσει τον μίσχο, να οικοδομήσει τον κορμό του δέντρου κ.λ.π.
 - σε ποια ημερολογιακή περίοδο θα αναπτύξει τα φύλλα, τα άνθη και τελικά τους καρπούς της.
 - ποια είναι η μορφή, το χρώμα, το άρωμα, η γεύση, οι ουσίες που συνθέτουν τον καρπό της κ.λ.π.

- πόση είναι η υγρασία, η ηλιακή ακτινοβολία, η ατμοσφαιρική σύσταση κ.λ.π. που απαιτείται για τη διατήρηση της ζωής του δέντρου και την ωρίμανση των καρπών του.
- ποιες ακριβώς είναι οι επιπτώσεις που θα προκύψουν για το δέντρο αν προσβληθεί από τις ενέργειες κάποιων άλλων μορφών ζωής (έντομα, σκουλήκια κ.λ.π.)
- ποια ακριβώς θα είναι τα αποτελέσματα που θα προκύψουν αν μεταλλαχτεί γενετικά με τον Α, Β, Γ... τρόπο.

Αν και θα μπορούσαν να αναφερθούν και πολλά άλλα θέματα που υπόκεινται στον έλεγχο αυτού του παράγοντα, ωστόσο, αρκούν αυτά τα λίγα για να φανερώσουν πόσο ολιστικά διέπει κάθε μορφή ύπαρξης, καθορίζοντας εκ των προτέρων την πορεία και το αποτέλεσμα κάθε ενέργειας που θα αναπτυχθεί απ' οποιοδήποτε ον, συμπεριλαμβανομένου και του ανθρώπου, σε οποιαδήποτε περίσταση της υπάρξεώς του!!!

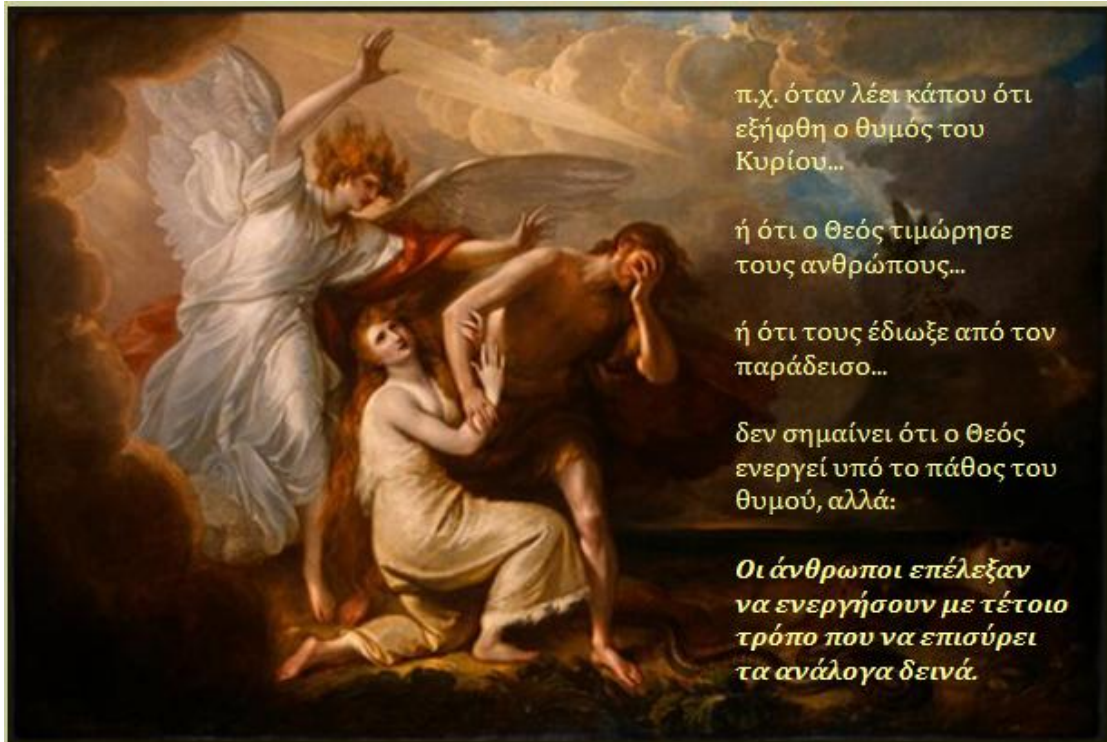
Συμπέρασμα:

Για να μπορεί, "ο Θεός", να δημιουργήσει μια τέτοια απειράριθμη κλίμακα όντων, ξεκινώντας από το πιο απλοϊκό φωτόνιο μέχρι και το πιο εξελιγμένο αγγελικό ον, ήταν απαραίτητο να θεσπίσει ένα είδος τάξης από την οποία να προκύπτουν τα εξής:

- η ικανοποίηση **όλων** των αναγκών της φύσεως **κάθε** διαφορετικού όντος.
- η ρύθμιση των σχέσεων ανάμεσα σε **όλα** τα δημιουργημένα είδη.
- η βιολογική, ψυχική και πνευματική πρόοδος που μπορεί να υποστεί **κάθε** διαφορετικό είδος.
- και τελικά, να μπορεί να προικίσει το ανθρώπινο είδος με το ελεύθερο της βούλησης,

Αν δεν υπήρχε αυτή η νομοτέλεια, δεν θα ήταν δυνατόν κάποιος να ενεργεί προσβλέποντας σε κάποιο επιθυμητό αποτέλεσμα. Συνεπώς, θα ήταν εντελώς αδύνατον για, το ανθρώπινο ον, να αποκτήσει συνείδηση του εαυτού του και των πράξεών του.

Όταν στα βιβλικά κείμενα παρουσιάζεται κάποια σκηνή όπου ο Θεός παρουσιάζεται ως Κριτής των ανθρώπινων ενεργειών, το κείμενο, δεν αναφέρεται και τόσο στον Θεό ως πρόσωπο, αλλά σε αυτόν τον παράγοντα της θείας Τάξης.

I.K.